

Missive van Z. M en ontwerp van wet tot bevordering van den handel met Amerika en de Kust van Guinea.

van vaste goederen, tot eenen onder beneficie van inventaris aanvaardden boedel behoorende:

twee huizen en erven, staande en gelegen binnen de stad Amsterdam, naast elkander op de Heerengracht, zuidzijde, tusschen de Utrechtsche straat en den Binnen-Amstel, mitsgaders een stal en koetshuis achter de voormelde huizen en uitkomende op de Keizersgracht,

tot den boedel van wijlen Thomas Johannes Sanderson, in leven echtgenoot van de eerste requestrant in deze, behoorende;

mits echter dezelve verkooping niet anders geschieden dan ten overstaan van den vrederegtter van de kantons, alwaar de bovengemelde boedels respectivelijk zijn gevallen, en (ten aanzien van de drie eerste verzoeken) in het bijzijn van de toeziende voogden over de daarbij geconcerneerde minderjarigen.

En zal afschrift dezer worden gezonden aan den eersten president van en aan den procureur-generaal bij het Hoog Geregts-hof, tot informatie en narigt, en aan den Raad van State en aan de respective requestranten, tot informatie.

....., den Mei 1815.

Waarop gedelibereerd zijnde, is goedgevonden en verstaan zich te conformeren met het voorstel van Zijne Majesteit.

Is gelezen eene missive van Zijne Majesteit, van 15 Mei, ten geleide van een ontwerp van wet, houdende bepalingen tot bevordering van den handel met de eilanden en het vaste land van Noord- en Zuid-Amerika en de Kust van Guinea; volgende het voorzegde ontwerp hierna geïnsereerd.

MISSIVE van Zijne Majesteit.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Ten gevolge van het systema van monopolie, waarop te voren de handel met de meeste Onzer West-Indische koloniën gedreven werd, waren derzelver voortbrengselen aan een afzonderlijk tarief van regten, geheel verschillende van de gewone convoi-regten en in zoogenaamde *recognitiën* en *lastgelden* bestaande, onderworpen.

Hetzelfde tarief was toepasselijk op de ingevoerd wordende producten der vreemde koloniën, voor welker mededinging de Nederlandsche bezittingen behoord moesten worden, en het bleef zelfs ten aanzien der Vereenigde Staten van Noord-Amerika stand grijpen, lang nadat dezelve hadden opgehouden volkplantingen van Groot-Brittannië te zijn en na hunne erkenning als een onafhankelijk gemeenebest.

Met regt dus heeft men mogen vreezen, dat de Noord-Amerikanen hunnen handel hier te lande minder begunstigd ziende dan dien van andere onafhankelijke natiën, den Onzen eene wederkeerige bejeging zouden doen te beurt vallen of ten minste dat zij de Hollandsche markten schuwende, de commerciele betrekkingen veel van die levendigheid zouden missen, waarvoor zij uit den aard der zake vatbaar zijn.

Deze bedenking is nog veel gewigtiger geworden door de veranderingen, waarvan Zuid-Amerika sedert eenige jaren het tooneel is.

De onafhankelijkheid, die de vruchtbare Spaansche bezittingen aldaar verworven hebben, en het snel opluiken van Brazilië, sedert dat hetzelfde tot een moederland is verheven, beloven aan de Nederlandsche vlijt en ondernemingszucht een onmetelijken oogst, mits slechts de ingezetenen dier gewesten van Onze havens en markten niet worden afgeschrikt door zwaardere belastingen dan hunnen handel en producten bij naburige volkeren drukken en door regten, in natuur en heffingswijze geheel verschillende van die, aan welke Wij de commercie der Europeesche natiën onderworpen.

U Edel Mogenden beseffen, dat hier te kiezen staat tusschen het laten varen van die uitzigten en het afschaffen van het tot dusverre gevolgde systema van afzonderlijke regten op de voortbrengselen van de West-Indische volkplantingen. Want de voortbrengselen, bij voorbeeld van Suriname, belast te laten op den tegenwoordigen voet, terwijl gelijksoortige uit Rio Janeiro of New-York volgens een matiger tarief berekend worden, zoude met de welvaart Onzer bezittingen geheel onvereinbaar zijn.

Wij hebben de te doene keuze met de meeste opmerkzaamheid overwogen en Ons eindelijk tot de gemeenmaking der regten bepaald, zooals die nader wordt uitgelegd en omschreven in het

ontwerp van wet, dat Wij U Edel Mogenden hiernevens ter bekrachtiging aanbieden. De billijkheid van dien maatregel in Onze betrekkingen met de overzeesche mogendheden, deszelfs meerdere overeenstemming met de regelen, die Wij Ons ter begunstiging van vaart en handel hebben voorgeschreven, het belang eindelijk Onzer koloniën zelve, voor welke eene vermindering van regten nimmer nadeelig wezen kan, zijn de beweeggronden Onzer beslissing en Wij vleijen Ons van te vernemen, dat dezelve ook bij U Edel Mogenden voor afdoende gehouden zijn.

Ten slotte meenen Wij U Edel Mogenden de verzekering schuldig te zijn, dat bij het eventueel in werking brengen dezer wet, bijzonderlijk zal worden gezorgd tegen het misbruik, dat voormalige slavenhandelaars zouden mogen trachten te maken van den vrijdom, welke, op het voetspoor van vorige tijden, aan de vaart en handel op de Kust van Guinea behoort te worden verleend.

Waarmede Wij U, Edel Mogende Heeren, bevelen in Godes heilige bescherming.

Brussel, den 15den Mei 1815.

(get.) WILLEM.

(lager stond) Van wege den Koning,

(get.) A. R. FALCK.

ONTWERP VAN WET, houdende bepalingen tot bevordering van den handel met de eilanden en het vaste land van Noord- en Zuid-Amerika en de Kust van Guinea. (1)

WIJ WILLEM, ENZ.

Alzoo Wij in aanmerking genomen hebben, hoe raadzaam het voor de belangen van Ons Koningrijk in het gemeen en voor die van deszelfs commercierende ingezetenen in het bijzonder te beschouwen is, dat de eenvoudige en liberale beginselen van wetgeving, die met betrekking tot de vaart en handel van en op Europeesche havens in Ons Koningrijk zijn aangenomen, ook op de vaart en handel van en op andere werelddelen algemeen worden toepasselijk gemaakt, en hoeveel de daarmede gepaard gaande ontlastingen zullen kunnen toebrengen tot vermenigvuldiging der aanvoeren van Noord- en Zuid-Amerikaansche producten en tot uitbreiding van de commerciële betrekkingen Onzer onderdanen met andere volken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Voortaan zullen de goederen en koopmanschappen, die van de eilanden en het vaste land van Noord- en Zuid-Amerika binnen het Koningrijk der Nederlanden worden aangebragt, of uit deze landen derwaarts geëxpedieerd, ofte wel van daar of derwaarts over het gebied van dezen Staat mogten worden doorgevoerd, aan gene meerdere of andere inkomende, uitgaande of transitoire regten of formaliteiten onderworpen zijn dan aan die, welke met betrekking tot de Europeesche vaart en handel zijn daargesteld.

Art. 2.

Ook van de schepen, die tot de vaart en handel van en op het vaste land en de eilanden van Noord- en Zuid-Amerika worden gebezigd, zullen geene hoogere of andere lastgelden gevorderd worden dan dezulken betalen, welke van en op Europeesche havens navigeren.

Art. 3.

Door de voorschreven bepalingen wordt niet gederogerd aan het provisioneel gestatueerde bij de wet van 9 Julij 1814 (zie

(1) Het rapport over bovenvermeld ontwerp van wet werd uitgebragt den 24sten Mei 1815.

De den 27sten Mei 1815 vastgestelde wet komt voor in het *Staatsblad* van 1815, n^o. 37; *Nederlandsche Staatscourant*, n^o. 129.

Rapport over het concept-besluit tot het gebruiken der militia buiten de grenzen.

Staatsblad van 1814, n^o. 75) betrekkelijk de voor Nederlandsche ingezetenen op de West-Indiën opengestelde vaart.

Art. 4.

De vaart en handel van en op de Kust van Guinea zal geheel en al vrij zijn van de betaling van regten en lastgelden, voorbehoudens zoodanige administrative maatregelen, als tegen het misbruiken van dezen vrijdom noodig zullen bevonden worden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat een genoegzaam aantal exemplaren gedrukt en naar alle handeldrijvende steden en plaatsen zal worden gezonden, om aldaar te worden afgekondigd en aangeplakt.

Lasten wijders en bevelen, dat Onze ministeriële departementen en andere autoriteiten, justiciëren en officieren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te _____, den _____ Mei des jaars 1815, het tweede van Onze Regering.

Waarop gedelibereerd zijnde, is goedgevonden en verstaan, voorzeggende concept-wet te stellen in handen van Hun Edel Mogende Gedeputeerden tot de Zaken van Commerce en Koloniën, om consideratie en advies.

Is gelezen het rapport van Hun Edel Mogende Gedeputeerden tot de Binnenlandsche Zaken, in wier handen bij resolutie-commissoriaal van 18 Mei om consideratie en advies gesteld is een concept-besluit tot het *gebruik der nationale militia buiten de grenzen van het Rijk*, bij missive van 15 Mei door Zijne Majesteit aan deze Vergadering ter goedkeuring aangeboden; volgende het voorzeggende rapport hierna geïnsereerd.

RAPPORT van de Gedeputeerden tot de Binnenlandsche Zaken. (1)

EDEL MOGENDE HEEREN!

Het behaagde U Edel Mogenden, bij resolutie-commissoriaal van 18 Mei in onze handen, om consideratie en advies, te stellen een concept-besluit tot het *gebruiken der nationale militia buiten de grenzen van dit Rijk*, door Zijne Majesteit bij missive van 15 Mei aan deze Vergadering ter goedkeuring aangeboden, en het is met den meesten spoed dat wij aan dezen last voldoen.

Wij zullen U Edel Mogenden niet behoeven te herinneren, uit welk oogpunt de wet op de nationale militia, die het onderwerp van onze herhaalde overweging geweest is, door ons is beschouwd

en voorgedragen, daar U Edel Mogenden door het aannemen van onze consideratiën onze wijze van zien hebben goedgekeurd. Die *bijzondere omstandigheden* en dat *dreigend oorlogsgevaar*, waarvan het 124ste artikel der Grondwet en het 2de artikel van voornoemde wet spreken, hebben dan, volgens het oordeel van onzen geëerbiedigden Koning plaats; het is noodzakelijk geworden, niet alleen de geheele nationale militia bijeen te houden, maar dezelve moet zoowel buiten als binnen de grenzen van het Koninkrijk gebruikt kunnen worden.

Zouden wij, Edel Mogende Heeren! een oogenblik kunnen aarzelen, dit oordeel van onzen Souverein als het onze aan te nemen en onze bereidwilligheid te toonen, om spoedig mede te werken tot het nemen van een besluit, 't welk dienen moet tot het handhaven van onze eer, van onze veiligheid en van onze aanspraak op achting bij die Mogendheden, die zich wederom aangegord hebben tot de redding van Europa? Neen, Edel Mogende Heeren! de wond, die eene vorige overheersching heeft gebracht, is nog niet geheeld; de herinnering van onzen smaad en van onze ellende onder den geweldenaar, die, weder op eenen troon gezeten, de rust, de onathankelijkheid, den bloei van andere volkeren nooit zal gedoogen, is nog te levendig, dan dat wij niet gaarne de zonen des vaderlands ook buiten onze grenzen zagen ijlen tot den heiligen strijd tegen den verstoorder der maatschappelijke orde en tegen zijne verraderlijke bende; niet gaarne zouden zien, dat zij wedijverden met die edelen uit alle standen, die vrijwillig hunnen arm tot onze bevrijding hebben aangeboden.

En zouden wij niet met vertrouwen hen overgeven aan de wijze beschikkingen van onzen geliefden Souverein? Hen niet, met hoop op goeden uitslag, stellen onder de bevelen van Zijne Doorluchtige Zonen, waarvan de een, onder den held onzer eeuw, in Spanje wonderen van dapperheid heeft verricht, en de andere in zeer jeugdigen ouderdom onder onze geallieerden met roem heeft gestreden? Ja, onder het opperbevel van den onsterfelijken Wellington zelven, door onzen Koning aan het hoofd des Nederlandschen legers geplaatst?

Wij vinden ons verplicht U Edel Mogenden te adviseren den Souverein dank te betuigen voor het toetreden tot een plegtig verbond, waardoor, onder den zegen des Albestuurders, het geweld en het bedrog, die onze veiligheid en rust bedreigen, kan bedwongen worden, en voorts zich met het voorstel, hetwelk door de omstandigheden des tijds gebiedend geëischt wordt, volkomen te vereenigen.

Waarop gedelibereerd zijnde, is goedgevonden en verstaan zich met hetzelfde te conformeren; voorts hetzelfde met de missive van Zijne Majesteit te laten drukken en een genoegzaam getal exemplaren aan de leden dezer Vergadering te laten ronddelen, zonder resumtie.

(1) Het rapport dat, evenals de missive van Zijne Majesteit, voor de leden gedrukt werd, is opgenomen in *Nederlandsche Staatscourant*, n^o. 130.

Waarna de Vergadering geadjourneerd is tot Woensdag om 12 ure.